

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske
ZAGREB

Broj: Ppž-8689/2024

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca: predsjednice vijeća Gordane Korotaj te članova vijeća Roberta Završkog i Kristine Gašparac Orlić, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Emine Bašić kao zapisničarke, u prekršajnom predmetu protiv okrivljenog D.K., zbog prekršaja iz članka 70. stavka 1. točke 11. Zakona o nabavi i posjedovanju oružja građana („Narodne novine“, broj: 94/18, 42/20 i 114/22), odlučujući o žalbi okrivljenika podnesenoj protiv presude Općinskog suda u Sesvetama od 11. rujna 2024., broj: Pp-1328/2024, na sjednici vijeća održanoj 21. siječnja 2026.,

p r e s u d i o j e:

I. Odbija se kao neosnovana žalba okrivljenog D.K. i potvrđuje prvostupanjska presuda.

II. Na temelju članka 138. stavka 2. točke 3c. Prekršajnog zakona („Narodne novine“, broj 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17, 118/18 i 114/22), okrivljeni D.K. je dužan naknaditi trošak žalbenog postupka u paušalnom iznosu 40,00 (četrdeset) eura u roku 3 (tri) mjeseca od primitka ove presude.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom okrivljenik je proglašen krivim i kažnjen zbog prekršaja iz članka 70. stavka 1. točke 11. Zakona o nabavi i posjedovanju oružja građana za koje djelo mu je uz primjenu odredbe o ublažavanju, izrečena novčana kazna 300,00 eura koju je dužan platiti u šest jednakih mjesečnih obroka, dok je temeljem članka 139. stavka 6. Prekršajnog zakona oslobođen naknade paušalnih troškova prekršajnog postupka. Istom presudom od okrivljenika je na temelju odredbe članka 76.a stavka 5. Prekršajnog zakona trajno oduzeto oružje i streljivo koje su policijski službenici prilikom postupanja privremeno oduzeli i to jedan pištolj marke „Crvena zastava“ M70 kalibra 8,65 mm serijskog broja 99543 s osam komada pripadajućeg streljiva.

2. Protiv te presude okrivljenik je pravodobno podnio žalbu iz čijeg sadržaja proizlazi da je podnesena zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,

zbog povrede materijalnog prava te zbog odluke o oduzimanju predmeta. Žalitelj navodi u bitnom da se pištolj nalazio u kožnoj torbi pored jastuka i nalazio se u statusu nošenja za vrijeme njegovog spavanja. Policijski službenik je ušao u kuću bez naloga u 00,20 sati, oružje je držao pored sebe jer ima dozvolu za držanje i nošenje za osobnu sigurnost i to je isto kao da ga je imao za pojasom kod nošenja. Dozvolu ima preko 45 godina još od vremena kad je radio kao inspektor, a pištolj nakon nošenja i dok ga ne drži kod sebe drži u posebnom ormaru pod ključem zajedno s ostalim oružjem za koje ima dozvolu, a koji ormar je pregledan i odobren od policijskih službenika. Zbog svega navedenog očito je da nije kriv za prekršaj, pa predlaže da ga se oslobodi optužbe i vrati oduzeti pištolj, kao i drugo oružje koje mu je te prilike oduzeto i koje se nalazilo u posebnom ormaru. Ističe da dobro poznaje zakone i svoja prava, deset godina je radio kao inspektor u MUP-u i nosio službeni pištolj, za vrijeme Domovinskog rata bio zamjenik zapovjednika postrojbe u činu djelatnog pukovnika i imao službeno zaduženo kratko i dugo oružje, a poradi osobne sigurnosti još i sada ima trajnu dozvolu za držanje i nošenje, predlažući da se žalba prihvati.

3. Žalba nije osnovana.

4. Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske, kao drugostupanjski sud, u smislu odredbe čl. 202. st. 1. Prekršajnog zakona ispitivao je prvostupanjsku presudu u onom dijelu u kojem se pobija žalbom i to iz osnova i razloga koje žalitelj navodi, a po službenoj dužnosti je ispitao jesu li počinjene bitne povrede odredaba prekršajnog postupka iz članka 195. stavka 1. točaka 6., 7., 9. i 10. navedenog Zakona, jesu li na štetu okrivljenika povrijeđene odredbe prekršajnog materijalnog prava i je li u postupku nastupila zastara prekršajnog progona, te nisu utvrđene povrede na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

5. U odnosu na činjenično stanje, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud pravilno utvrdio postojanje svih odlučnih činjenica, te je zadovoljavajuće obrazložio odluku o krivnji okrivljenika.

5.1. Na temelju slobodne ocjene provedenih dokaza, sukladno članku 88. stavku 2. Prekršajnog zakona, kao što je slobodno cijenio i postojanje svih relevantnih činjenica, pri čemu nije bio ograničen i vezan nikakvim dokaznim pravilima, prvostupanjski sud je odluku temeljio na analizi obrane okrivljenika te čitanja dokumentacije u spisu, nalazeći da postupanje žalitelja na način opisan u izreci pobijane presude ispunjava zakonsko biće djela.

5.2. Činjenično stanje i nije bilo sporno te jasno proizlazi iz postupka – dakle da je okrivljenik vlasnik pištolja i da ima dozvolu za držanje i nošenje, da je predmetne zgode u njegovoj kući policijska ophodnja na adresi prebivališta izvršila pregled mjesta držanja i čuvanja oružja (a zbog nešto ranijeg događaja u kojem je konobarica u kafiću prijavila okrivljenikovog sina za navodno pokazivanje pištolja i prijetnju), te da su policijski službenici utvrdili da okrivljenik svoj pištolj sa spremnikom i streljivom drži u kožnoj torbi pored uzglavlja kreveta.

6. Što se tiče pitanja je li okrivljenik na taj način pravilno držao i čuvao oružje i streljivo u smislu zakonskih odredbi, dakle pitanja je li u ovom postupku došlo do pogrešne primjene materijalnog prava, ovaj sud smatra da takav način držanja oružja

ispunjava zakonsko biće prekršaja bez obzira na činjenicu da okrivljenik ima dozvolu i za nošenje oružja. Naime, u postupku je utvrđeno da je u trenutku postupanja policije oružje i streljivo bilo zatečeno izvan spremišta za oružje, a okrivljenik ga nije nosio pri sebi, dakle uz svoje tijelo. Smisao odredbe članka 33. Zakona o nabavi i posjedovanju oružja građana (da se „oružje i streljivo moraju čuvati u stambenom ili drugom prostoru koji se nalaze u mjestu prebivališta ili boravišta vlasnika ili korisnika oružja i streljiva zaključani u ormaru od čvrstog materijala, sefu ili sličnom spremištu koje neovlaštene osobe ne mogu otvoriti alatom uobičajene uporabe“), upravo jest u tome da se oružje i streljivo moraju držati u posebnom sefu-ormaru cijelo vrijeme osim situacija kada su pod neposrednim nadzorom vlasnika (npr. nošenje, čišćenje...).

6.1. Okrivljenik u žalbi ističe da je spavao i držao pištolj pored sebe za osobnu sigurnost, a da je to isto kao da je pištolj imao za pojasom kod nošenja oružja. Takvo stajalište ne prihvaća ovaj sud. Uzimajući u konkretnoj situaciji u obzir sve okolnosti, dakle da se radilo o napunjenom pištolju, a da okrivljenik živi u nekretnini sa suprugom i sinom, držanje pištolja pored kreveta za vrijeme spavanja ne može se izjednačiti s nošenjem oružja, a nije niti pravilno držanje oružja. Naime, spavanje obuhvaća cijeli spektar stanja, pa i potpunu nesvjesnosti u dubokom snu, te bez obzira na eventualne faze u kojima postoje svjesni fragmenti, načelno treba uzeti u obzir da se radi o stanju povezanim s gubitkom svjesnosti i dubokim odmorom. U takvom stanju nikako se ne može govoriti o potpunom nadzoru nad oružjem, te se svakako mora uzeti u obzir mogućnost da oružje dođe u ruke neovlaštenim osobama, pa bila to i supruga okrivljenika.

6.2. Napominje se da su oružje i streljivo predmeti čije je posjedovanje i korištenje pod posebnim pravnim režimom upravo zbog razloga opće i javne sigurnosti, te je realno zahtijevati od osobe naročitu pažnju pri postupanju s oružjem. Ovaj sud smatra da ostavljanje napunjenog pištolja na ormariću za vrijeme spavanja, u cijelosti ispunjava zakonsko biće prekršaja, a činjenica da inače posjeduje adekvatno spremište i da ima dozvolu za držanje i nošenje oružja okrivljenika ne može ekskulpirati.

7. Slijedom navedenog, žalbeni navodi žalitelja iz kojih proizlazi da je uslijed pogrešnog tumačenja ovlasti koje proizlaze iz dozvole za nošenje oružja došlo do pogrešne primjene materijalnog prava, su također neosnovani. Svoju odluku o krivnji prvostupanjski sud je zadovoljavajuće obrazložio, te je izveo pravilan i nedvojbjen zaključak o krivnji okrivljenika, pravilno pravno označivši njegov prekršaj.

8. Kako žalba podnesena u korist okrivljenika zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja ili povrede materijalnog prekršajnog prava, u sebi sadrži i žalbu zbog odluke o prekršajnoj sankciji, Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske ispitao je pobijanu prvostupanjsku presudu i po toj osnovi, sukladno odredbi članka 202. stavka 5. Prekršajnog zakona.

8.1. Razmotrivši odluku o izrečenoj kazni, ovaj sud smatra da je prvostupanjski sud okrivljeniku za počinjeni prekršaj izrekao odgovarajuću kaznu, primjerenu stupnju njegove krivnje, opasnosti djela i svrsi kažnjavanja iz članka 32. Prekršajnog zakona.

Za predmetni prekršaj je propisana novčana kazna u rasponu od 660,00 do 5.300,00 eura ili kao teža kazna, kazna zatvora u trajanju do najviše 60 dana, a prvostupanjski je sud izrekao znatno ublaženu novčanu kaznu.

Vrednujući razmjere i objektivnu težinu djela u smislu cjelovite koncepcije svrhe kažnjavanja i analitičkog postupka pri sudskom odmjerkavanju kazne, prvostupanjski je sud izričući blažu kaznu - novčanu kaznu u ublaženom iznosu za to djelo prekršaja, uzeo u obzir sve okolnosti koje utječu na visinu iste. Po ocjeni ovog suda, imajući u vidu prirodu i težinu počinjenog djela prekršaja, kao i sve vidove zakonske svrhe kažnjavanja, izrečena kazna ni u kojem slučaju nije previsoka, te je prvostupanjski sud izrekao primjerenu kaznu koju je valjano i argumentirano obrazložio, a koje obrazloženje prihvaća i ovaj sud.

8.2. U smislu odredbe članka 152. stavka 3. Prekršajnog zakona, okrivljenik se upozorava da, ako na način i u roku za plaćanje novčane kazne određenom u izreci pobijane presude, a računajući od dana primitka ove drugostupanjske presude, plati dvije trećine izrečene novčane kazne, smatrat će se da je novčana kazna u cjelini plaćena.

9. Nadalje, u odnosu na predmete koji su oduzeti od okrivljenika (pištolj i streljivo) i navedeni u izreci pobijane odluke, a protiv kojeg dijela je okrivljenik također podnio žalbu, ovaj sud je utvrdio da su provedenim postupkom utvrđene sve bitne činjenice na temelju kojih je donesen zaključak da je u konkretnom slučaju nužno oduzeti predmetno oružje i streljivo.

9.1. Iako okrivljenik ističe da je radio kao inspektor u MUP-u i zamjenik zapovjednika postrojbe u MORH-u a da sada nosi oružje zbog osobne sigurnosti na temelju trajne dozvole, prvostupanjski je sud iskoristio zakonsku mogućnost i predmetno oružje okrivljeniku oduzeo iz razloga zaštite opće sigurnosti, procijenivši da u konkretnom slučaju, potreba oduzimanja oružaja preteže nad razlozima za njegovo vraćanje okrivljeniku. Ovaj sud smatra da je u ovom slučaju miješanje javne vlasti u mirno uživanje vlasništva zakonito, da se može opravdati jer služi javnom (ili općem) interesu, te da je uspostavljen pravičan odnos ravnoteže između potrebe javnog interesa zajednice i zahtjeva zaštite temeljnih prava pojedinca, pa da u ovom slučaju okrivljenik ne snosi pojedinačan prekomjerni teret.

9.2. Iz navedenih razloga na zakonu je osnovana odluka o oduzimanju oružja radi zaštite interesa opće sigurnosti, slijedom čega je trebalo odbiti žalbu okrivljenika kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu i u odnosu na oduzimanje predmeta.

10. Što se tiče ostalog oružja koje žalitelj spominje u žalbi (lovačke puške i pištolj „PH“), napominje se da je za odlučivanje od strane suda nužno da se radi o predmetima i sredstvima koji su bili namijenjeni ili uporabljeni za počinjenje prekršaja ili su nastali njegovim počinjenjem, dakle o predmetima prekršaja koji su u neposrednoj vezi s djelom za koje se počinitelj tereti. U konkretnom slučaju ovaj prekršaj nije u vezi s ostalim oružjem koje okrivljenik posjeduje, pa se u ovom postupku ne mogu utvrđivati uvjeti za vraćanje ili oduzimanje tog oružja. Evidentno je navedeno oružje oduzeto po policiji, te će biti predmet upravnog postupka vezanog uz utvrđivanje uvjeta za držanje tog oružja od strane nadležnog tijela.

11. Paušalni iznos troškova ovog žalbenog postupka temelji se na odredbi članka 138. stavak 2. točke 3.c Prekršajnog zakona, koja propisuje da troškovi prekršajnog postupka obuhvaćaju paušalni iznos troškova prekršajnog postupka Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske kada je donio odluku kojom je pravomoćno utvrđena prekršajna odgovornost okrivljenika, ako je odlučivao o redovnom pravnom lijeku tužitelja i okrivljenika ili samo okrivljenika. Paušalna je svota, u skladu s člankom 138. stavkom 3. Prekršajnog zakona određena u okvirima propisanim Rješenjem o određivanju paušalnog iznosa za troškove prekršajnog postupka („Narodne novine“ broj 18/2013.), koja iznosi od 100,00 do 5.000,00 kuna (što je protuvrijednost 13,27 do 663,61 eura), pa iznos od 40 eura predstavlja iznos paušalne svote bliže minimalnom, čime po ocjeni ovog suda neće biti dovedeno u pitanje njegovo uzdržavanje.

12. Imajući sve navedeno u vidu, odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 21. siječnja 2026.

Zapisničarka:

Emina Bašić, v. r

Predsjednica vijeća:

Gordana Korotaj, v.r.

Presuda se dostavlja Općinskom sudu u Sesvetama u 4 otpravka: za spis, okrivljenika i tužitelja.